

Forbindelsesbane ad den gamle Jernbanedæmning fra Bigerslev til den gamle Jernbanegaard. Udvalgets Flertal mener, at der aldeles ikke maa kunne gives Koncession paa Havnebanen, uden at den gamle Jernbanevold tages i Brug af det sjællandske Jernbaneselskab til ad den at skaffe denne Forbindelsesbane, hvortil Mindretallet har den Anskuelse, at Havnebanen i og for sig er saa overordentlig nyttig og vigtig, ikke blot for Kjøbenhavn, men for hele det sjællandske Dpland, at man ikke bør lægge nogensomhelst Hindring i Veien for at faae denne Bane, selv om den ikke fra Begyndelsen kommer til at fremtræde i en saa fuldstændig og fyldestgjørende Skikkelse, som man kunde vente. Mindretallet erklærer, at den gamle Jernbanevold vilde danne en meget heldig Forbindelse for Kjøbenhavns Havneforhold med Dpland; men vi tro, at man ikke bør stille Sagen saaledes, at det sjællandske Jernbaneselskab nødes til netop at gaa den Vej, da det muligvis ved en nærmere Overveielse af Sagen kan vise sig, at den Forbindelse med Havnen, som kan tilveiebringes enten ved en Niveauoversførsel over Besterbro eller ved en Tunnel under Besterbro, i alt Fald i lang Tid maa siges at kunne fyldestgjøre de Krav, der i saa Henseende kunne stilles. Den anden Betragtning som gjør, at Flertallets Forslag ikke forekommer os at burde bifaldes, er den, at dette Spørgsmaal, der slet ikke har været til Forhandling før, bringes ind paa et saa sent Stadium. Efterat Sagen har været i Landstinget og er kommen tilbage til os, forekommer det os ikke rigtigt at bringe et Stridsspørgsmaal ind, som ikke tidligere er blevet drøftet; thi der har hverten i Udvalget eller i dette Ting og heller ikke i Landstinget tidligere været Tale om, at denne Bane fra Bigerslev skulde gøres til en nødvendig Betingelse for en Havnebane, og vi ere vistnok ikke istand til at overse, hoad det er for Baand og Byrder, vi derved lægge paa dette Baneanlæg, Tiden er derhos saa langt fremrykket for denne Lovs Vedkommende, at det neppe vilde være rigtigt at udsette den for ikke at komme til Nytte ved at bringe dette Spørgsmaal ind. Det er imidlertid muligt, at den ærede Minister kan give Oplysninger i denne Henseende, og jeg reserverer mig derfor at udtale mig nærmere derom efterat have hørt ham udtale sig. Jeg skal dog endnu gjøre den Bemærkning, at naar man haade her i dette Ting og i Landstinget ved tredie Behandling har ønsket og er gaaet ud fra, at Kjøbenhavns Kommune uden Vederlag skulde afstaa den gamle Jernbanevold, forsaavidt den ligger paa Kommunens Grund, har det selvfølgelig kun været under den Forudsætning, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde fræe Brug for denne Vold til derpaa at anlægge Forbindelsesbanen med Havnen. Der har ikke været nogen Tanke om, at man paa en Maade vilde straffe Kommunen eller vilde paalægge den nogen særlig Tvang til at afstaa

Jernbanevolden, men Spørgsmaalet er kun kommet frem, fordi man engang kom ind paa denne Bane fra Bigerslev, og fordi Staten uden Vederlag vil afstaa den Del af Jernbanevolden, som tilhører den. Derved kom man ind paa den Tanke, at det var ganske naturligt, at Kjøbenhavns Kommune, som i sin Tid uden Vederlag har faaet den Del af Volden, der ligger paa Kommunens Grund, ogsaa afstod denne Del. Naar imidlertid det sjællandske Jernbaneselskab ikke kommer til at bemynte denne Vold, vil der selvfølgelig hverten være Tale om, at Staten eller at Kommunen skal afstaa nogen Del af Volden til Selskabet. — Det andet Punkt, hvortil der ikke har kunnet opnaas Enighed i Udvalget, vedrører den ekstraordinære Anskaffelse af Driktmateriel til et Beløb af 1 Million Kr. Med Hensyn til Sagens Realitet skal jeg minde om, hoad der blev udtalt og stærkt fremhævet ved Sagens 3die Behandling her i Tinget, nemlig at denne Foranstaltning ingenlunde træffes i det sjællandske Jernbaneselskabs Interesser, men i allerhøjeste Grad træffes i det trafikkerende Publikums Interesse og navnlig af Hensyn til Godsstrafiken. Der fremkommer jævnlig Klager over, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke er istand til at fyldestgjøre Publikums Krav i den Henseende, og under Forhandlingen i Landstinget ansøgte en Mand, som meget nøie kjender Forholdene ved de sjællandske Jernbaner, meget flaaende Exempler paa, hvorledes Publikums Lær maa tilside sættes, fordi Jernbaneselskabet ikke er i Besiddelse af det fornødne Materiel, navnlig til Befordring af Gods. Det er oplyst i den Skrivelse, der er aftrykt i Udvalgets Betænkning til Sagens 2den Behandling, at Godsstrafiken paa de sjællandske Jernbaner er stegen i en meget betydelig Grad, idet den i 1869 befordrede Godsmasse kun udgjorde ca. 3½ Million Centner, medens den i 1874 muligvis vil være forøget til 6½ Million Centner, hvorved der ikke er taget Hensyn til Nordvestbanen, som er kommen til. Det er altsaa paa de gamle Baner alene, at Godsstrafiken er stegen fra 3½ Million Centner til 6½ Million Centner, og det er klart, at en saa overordentlig Stigen af Trafiken maa nødvendigvis kræve ekstraordinære Anskaffelser af Materiel til Godsstrafik. Der er kun foreslaaet anskaffet 4 Lokomotiver og 20 Personvoogne, og Enhver, som har det mindste Kjendskab til Trafiken paa de sjællandske Jernbaner, vil dog vistnok indrømme, at baade Persontrafiken og Trafiken i det Hule er stegen saaledes, at det ikke maa synes forunderligt, at der ønskes en saadan ekstraordinær Anskaffelse. Det forekommer mig ikke, at der, for muligvis at komme til en nærmere Undersøgelse af Forholdene med Hensyn til Kallundborgbanen og Materiellet der, er Anledning til at udsette Publikum for i det Mindste eet Aar endnu at maatte leve under denne uilfredsstillende Tilstand